

Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi (jud. Iu. Moldovan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bender (jud. M. Antonov, Gr. Druguș, S. Vrabii)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

ÎNCHEIERE

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ

30 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele, judecător
Judecătorii:

Svetlana Novac
Ala Cobăneanu
Oleg Sternioală

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către A.O. „Speranța-Todirești” împotriva deciziei din 25 martie 2014 a Curții de Apel Bender,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de A.O. „Speranța-Todirești” împotriva lui Grozav Nicolae cu privire la încasarea sumei,

c o n s t a t ă :

La data de 15 mai 2013 A.O. „Speranța-Todirești” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Grozav Nicolae cu privire la încasarea taxei de conectare la rețeaua de gaze naturale în mărime de 4 615 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a invocat că în anul 2002 a fost înființată A.O. „Speranța-Todirești” care își desfășoară activitatea conform prevederilor statutului adoptat de Adunarea de constituire la data de 21.03.2002, iar la data de 25.04.2002 a fost înregistrată de către Ministerul Justiției al RM sub nr. 2201.

Susține reclamantul că scopul și sarcinile asociației este de a contribui la dezvoltarea socială, economică și culturală a comunității, precum și asigurarea durabilității apeductului, gazoductului și a altor obiecte ale infrastructurii statului.

S-a mai invocat că în scopul realizării dispozițiilor statutare a fost construit și apoi luat la balanță sa gazoductul din sat.Todirești, r-nul Anenii Noi cu prețul de 1 mln. 270 mii lei. Reieșind din costul gazoductului, a fost stabilit cuantumul necesar de plată pentru conectarea gospodăriilor sat. Todirești, r-nul Anenii Noi la gazoduct, această sumă fiind de 4 615 lei.

Dat fiind faptul că pîrîtul Grozav Nicolae este locuitor al sat.Todirești a conectat la rețeaua de gaz gospodăriile ce-i aparțin cu drept de proprietate cu nr. cadastral 1046118010.01 și 1046118810.02, fără a achita suma necesară și obligatorie pentru serviciile prestate. Astfel, încălcând flagrant drepturile

patrimoniale ale asociației.

Reiterează că la solicitările asociației adresate pîrîtului privind achitarea serviciilor de conectare, pîrîtul a refuzat categoric să le achite.

Astfel, reieșind din faptul că pîrîtul refuză benevol să achite suma datorată, asociația a solicitat încasarea din contul lui Grozav Nicolae în beneficiul său a sumei de 4615 lei, ce constituie taxă de conectare la rețeaua de gaze naturale și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 05 noiembrie 2013 a judecătoriei Anenii Noi, acțiunea înaintată de A.O. „Speranța-Todirești” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 03 decembrie 2013 A.O. „Speranța-Todirești” a depus cerere de apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 25 martie 2014 a Curții de Apel Bender s-a admis apelul declarat de A.O. „Speranța-Todirești” și s-a menținut hotărîrea din 05 noiembrie 2013 a judecătoriei Anenii Noi.

Nefiind de acord cu decizia pronunțată, la data de 11 iunie 2014 A.O. „Speranța-Todirești” a contestat-o cu recurs, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești, cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanțele de judecată au emis hotărîri ilegale, fiind încălcate normele de drept material și aplicată o lege ce nu trebuia a fi aplicată.

Intimatul nu a depus referință la recursul înaintat de către A.O. „Speranța-Todirești”.

Analizînd modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC *„cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”*. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizînd în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcînd în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind

încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către A.O. „Speranța-Todirești” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de A.O. „Speranța-Todirești” împotriva deciziei din data de 25 martie 2014 a Curții de Apel Bender.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele, judecător

Svetlana Novac

Judecătorii:

Ala Cobăneanu

Oleg Sternioală